

WANDEL2DAAGSE NOVEMBER VIA MORGENROOD

De eerste dag, van Boxtel naar Morgenrood

Een kleurig lint van wandelaars, zo had je ons, de deelnemers van de wandel2daagse van het NIVON kunnen noemen, toen het begon te regenen en poncho's in allerlei kleuren en vormen uit rugzakken te voorschijn kwamen. Maar ondanks regen en harde wind werd het een prachtige wandeling waarop we de eerste dag door "De Kampina", het laatste natte heideveld van Nederland, ook wel de "Parel van Brabant" genoemd, en de tweede dag door de Oisterwijkse bossen en vennen struinden. Onder leiding van Teun (volg de blauwe jas) en Ria Snoek (helaas was Ria Meskers ziek) liepen we langs de kleine Aa die door het weidelandschap kronkelt met hier en daar een groep wilgen, berkenbomen of een alleenstaande eik. Rond het middaguur raakten we in "De Kampina" onder de indruk van het weidse uitzicht over de heidevelden en de door bruin riet omzoomde vennen. De lunch genoten we op een oever met beschutting van een vogelscherm. Daarna liepen we door bos en vanaf het pad zagen we groene eilandjes van guichelheide tussen het overvloedige tapijt van lichtbruine herfstbladeren op de grond. De brede

boomstammen staken er hoog uit omhoog. Na deze fraaie beelden stonden we later in de middag stil bij een verzetsmonument met een mooi gedicht over een anonieme koerier. Iets later namen we het gemak van een diepe greppel om daar tegen de helling en beschut tegen de wind nog een kleine pauze te nemen voor we over het zandpad, dat ons dwars over het heideveld voerde en dat tot de horizon leek te reiken, doorliepen naar Morgenrood. We hadden ongeveer veertien kilometer afgelegd en het begon donker te

worden. Onze natte spullen lieten we achter bij de deur en we genoten van de koffie en thee die door de huiswachten Martine en Joost voor ons waren klaargezet. De corveetaken werden verdeeld, we kregen de sleutel van onze kamer en maakten het ons gemakkelijk. Het diner, met een glas wijn voor de liefhebbers, lieten we ons goed smaken om daarna de avond door te brengen met een praatje, een spelletje of gewoon met een goed boek. Om tien uur lagen de meeste wandelaars al op één oor.

De tweede dag, van Morgenrood naar Tilburg

Om half tien stonden we klaar bij de deur en na een kleurige groepsfoto waren we weer weg. Het regende licht en de druppels sloegen putjes op het grijze water van het voorste en achterste Goorven waarmee het goudbruine riet een prachtig contrast vormde. Daar achter staken ijle stammen van berkenbomen hun kale kruin de lucht in. Bomen, struiken en riet schitterden licht betoverend door de combinatie van regen

en daglicht en het uitzicht was alles, behalve saai en somber! Voor de koffie en thee streken we neer in sfeervol Boshuis "De Venkraai" om daarna onze wandeling te vervolgen door het prachtige bos en aan te komen bij een klein stenen kapelletje, opgedragen aan Maria Onze Lieve Vrouwe van de Vrede. Daar maakten we dankbaar gebruik van de fraaie houten bankjes en genoten, bijgelicht door kaarsjes, onze lunch. Verkwikt liepen we verder over de landweg tussen de verschillende landgoederen door en in de middag kwamen we aan in Café Mie Peters waar we wat dronken of genoten van een kop zelfgemaakte tomaten- of erwtensoep. Via een korte wandeling langs boerenbedrijven liep ons kleurige lint Tilburg in waar een vrouw vroeg of we naar Santiago de Compostella gingen. Ook op treinstation Tilburg stak een passagier het niet onder stoelen of banken hoe bijzonder het was dat we met harde wind en regen twee dagen buiten wandelden. Het was toen rond drie uur. We namen afscheid van elkaar of gingen samen met de trein weer naar huis. Tot ziens!

Verslag van Frey en foto's van Ria Snoek en Maaïke de Klerck